

Полунощница. Полунощница ся нарича Богослуженіе, кое-то трѣбва да ся извършва въ полунощъ. Тѣй като Іисусъ Христосъ изобразилъ себе си въ притчѣ-тъ на десеть-тѣ дѣвы подѣ видѣ на женихъ, казалъ, че този женихъ дошелъ въ полунощъ: то Христіане-тѣ ставали въ това време на молитвѣ, за да посрѣщнатъ Господа, както сж го срѣщнали мѣдри-тѣ будни дѣвы. Освѣнъ туй това време е освячено за Христіане-тѣ съ въспоминаніе, че Господъ въ него врѣме скърбилъ и тѣжилъ въ Геосиманскѣ-тъ градинѣ до кървавъ потъ, былъ предаденъ на вѣроломный-тъ Іуда и ся изложилъ на горки оскърбленія на сждѣ-тъ прѣдъ първосвященника Анна. Полунощница-та или полунощно-то молитвословіе, както казва св. Василій В. е установено по причина на нощна-та тишина, коя-то дава на душа-та възможность да бесѣдова съ Бога, да си припомня по-свободно грѣхове-тѣ и да моли Бога за тѣхъ: полунощно-то време е най-удалечено отъ мірскій-тъ шумъ, кога-то нито очи-тѣ, нито пѣкъ уши-тѣ недопусчатъ въ сърдце-то вредны видѣнія и гласове. Освѣнъ туй полунощница-та ны наумява страшно-то второ Христово пришестіе, кое-то ще бѣде внезапно, като посрѣдъ нощъ. Съ-образно съ тѣзи цѣль св. Отци установили подиръ о-быкновенцы-тѣ дълги молитвы да ся четжтъ на полунощницѣ-тъ тропари: „воставши отъ сна“ и пр. и псаломъ (50) покаянный, такожде псаломъ 118: Бла-жени непорочни въ пѣтъ ходѣщии съ тропари-тѣ: „се женихъ грядетъ въ полнощи“ кои-то ни наумяватъ за второ-то Христово пришестіе. При въспоминаніе-то за второ-то Христово пришестіе, ный по неволѣ си наумяваме за починали-тѣ наши отци и братія, кои-то като нѣматъ възможность нито пѣкъ силѣ самички да ся молятъ Богу за грѣхове-тѣ си нуждажтъ ся и чакатъ молитвени въспоминанія е-динственно отъ църквѣ-тъ. Заради туй църква-та въ